

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Principia Juris Canonici : Ex Libro ... Decretalium Gregorii
IX. Pontificis M / Antehac In Alma & Archi-Episcopali
Benedictina Universitate Salisburgensi**

König, Robert

Salisburgi, 1725

VD18 80460518

17. De filiis Presbyterorum ordinandis, vel non.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61781](#)

cordetur, vel sibi absolute imaginetur, quod materiam Ordinationis non debito modo tingerit, vel Ministrum non debito modo pronuntiassse formam, &c. nisi forsan ex confessione propria Ministri, vel aliunde constaret, quod tunc temporis ex malitia, vel ignorantia formam substantialem corrupit, v. g. baptizaverit plerosque in nomine Dæmonis, vel alio modo invalido: tunc enim utique sub conditione saltem rebaptizari deberent omnes, circa illud tempus ab eodem baptizati. arg. e. si nulla 113. diff. 4. de Consecr.

TITULUS XVII. De Filiis Presbyterorum ordinandis, vel non.

SUMMARIA.

1. Quid sit defectus natalium? 2. Et unde probemus?
3. Usque. 8. Recensentur illegitimi.
4. Proles habita ex Conjugibus solenni votu castitatis obstrictis est legitima.
5. In dubio quis presumi debet legitimus?
6. 10. 11. Illegitimi sunt incapaces Ordinum. 12. Et beneficiorum.
13. Defectus natalium non annulat Ordinationem, bene vero collationem beneficij & electionem.

UT Tit. 11. §. 4. n. 3. i. diximus illegitimos praesertim Presbyterorum filios ab Ordinum receptione impedit defectus Natalium; qui dicitur vitium originis, & hoc tamen examinatur.

§. I.

Definitur defectus natalium, quod sit vitiosa conditio natalium, ex injustis nuptiis, vel illicito Parentum coitu contracta.

§. II.

Causa efficiens defectus natalium est illicitus coitus extramatrimonialis Parentum, puta concubinatus, fornicatio, stuprum, sacrilegium, incestus, aut adulterium.

§. III.

Subiectum hujus defectus sunt liberi illegitimi, quod nomine appellamus omnes extra matrimonium procreatos, ut sunt.

I. Liberi naturales, seu nothi, ac bastardi, hoc est, illi, qui ex concubina, quam quis unicam uxoris loco domi suae retinebat, natissunt. t. t. C. de Naturalib. lib.

II. Spurii, quales sunt, qui vulgo concepsi, id est, ex fornicatione vel stupro geniti sunt, & dicuntur ita, quasi sine patre filii; non quod Patrem non habeant, sed quod non habeant demonstrabilem, vel legitimum: Pater enim in acceptione civili est, quem iulta nuptiae demonstrant. §. penult. Inst. de Nuptiis. l. 23. ff. de statu hom. l. 5. ff. de in jure voc. Unde scite Martialis: cui populus Pater est, non habet ille Patrem. Plane hodie Nothorum ac spuriorum nomina fermè confusa sunt, postquam concubinatus æquè copit esse sub pena ac quilibet alius concubitus extra-matrimonialis. Covar. de Matrim. p. 2. c. 8. §. 4. n. 3. & 4.

III. Liberi sacrilegi, id est, ex sacrilegio commercio progeniti.

Dubium est: an suscepti ex vero matrimonio, sed Parentibus eò sacrilegè ob emissum solenne votum castitatis utentibus, legitimi, vel illegitimi censendi sint? Rationem dubitandi suppeditat textus in c. 14. b. 1. ubi Papa dispensat ad Ordines cum illo, qui à Pare Sacerdote, quantumvis ex legitima uxore conceptus & genitus sit. Ex quo talem filium illegitimum esse docent Glossa ib. in pr. Ego ita distinguendum puto. Primo, si ante consummatum matrimonium unus Conjugum proficeatur Religionem, & postmodum ad saeculum & conjugium revertatur, sine dubio non nisi illegitima proles nasci potest: quia matrimonium ipso jure dissolutum fuerat per Religionis ingressum. c. 2. & 14. de Convers. coniug. Secundo, si unus Conjugum post-

consummationem matrimonii sine licentia alterius Religionem ingrediatur, & postmodum ad conjugem etiam non revocatus redat, vel revocatus debitum petat, proles erit legitima: quia matrimonium est legitimum, & professio non nisi per modum voti simplicis valet. c. 3. cod. Tertio etiamsi Maturus SS. Ordines suscepit, aut Religionem professus sit etiam consentiente uxore, adhuc verius videtur, prolem fore legitimam: quia ex vero legitimo matrimonio nascitur. Nec refragatur d. c. 14. h. t. nam ibi filius non declaratur illegitimus, sed propter scandalum & paternam incontinentiam ad modum illegitimorum irregularis, ita ut promoveri nequeat neque ad Ordines, neque ad Beneficia. De cætero autem quò ad successionem, dignitates, & altos Juris effectus pro legitimo habendum esse, tenet Sanchez de Matrim. lib. 9. disp. 38. n. 7.

IV. Illegitimi sunt *incaſtuſi* propriè sicuti, nati videlicet ex linea transversali in gradu prohibito; *neſarii*, procreati scilicet ex nuptiis contractis cum Parentibus, vel cum Affinibus, qui sibi Parentum, liberorumque loco sunt, puta inter Vitricum, & Privignum, inter Privignum, & Novercam; & adulterini ex adulterio nimis quæſiti.

Interim monendum, quòd in dubio quisque censeri debeat legitimè natus potius, quam illegitimè, etiſ forte temporis ordinarii, scil. septem, aut novem Lunarium mensium spatiū (quod à conceptione usque ad nativitatem plerumque intercedere solet. l. 12. ff. de stat. hom.) non nihil restringere, vel ampliare oporteat ad legitimatatem defendendam, ut pote maximè favorabilem. Gail. l. 2. obſerv. 79. n. 19. Mynsing Cent. 6. obſerv. 40. Ratio est, quòd in dubio præsumatur id, quod honestum est, non quod dishonestum per literato. ff. pro ſocio. Bald. in l. filium n. 1. ff. 11. 11. qui ſui vel alieni jur. Ex qua ratione

etiam Menochius *de Arbitr. caſu* 396. n. 15. & alii rectè concludunt, expositos (vulgè Die Findling) legitimos, & consequentes Ordinum, successionum, & dignitatum capaces esse, ut in Lib. IV. ad Tit. *Qui filii ſint Legit.* ostendemus.

§. IV.

Effectus defectus natalium est *primo*, quod juxta c. 1. & paſſim h. t. illegitimi, Presbyterorum maximè filii, vel alii quicunque non ex iustis nuptiis nati ad sacros, aut etiam minores Ordines promoveri nequeant; tum propter statū dignitatem, & Ordinis excellētiā, quæ turpiter natis, & vilibus quasi personis committi non debet arg. c. 11. *de Excessib. Prelat.* tum in detestationem paterni criminis, quod Jus plerumque puni in filiis arg. c. 10. *de Hæreticis* & c. 2. & 15. cod. in 6. tum denique ob metum incontinentiæ paternæ, cujus imitatores futuri præſumuntur liberi, prout insinuator in c. 14. h. t.

Ampliatur I. Ut illegitimi ad Ordines promoveri nequeant, etiſ per Imperatorem, aliósque Principes ſeculares legitimati fuerint, cum hi legitimare nequeant, niſi ad officia civilia, ſecūs, ſi per subsequens matrimonium, vel certè à Papa legitimati fuerint in ordine ad Ecclesiastica Jura, prout ex c. tanta 6. c. quod à nobis. c. pervenit. 13. *infra. Qui filii ſint legit.* ſupponitur, & ſupra in cit. de *Reſcript.* n. 4. dictum eſt.

Ampliatur II. Ut cum talibus illegitimis tantum Papa dispensare poſſit ad Ordines ſacros recipiendos. *Ad ſacros inquam:* quia ad Ordines minores etiam Episcopum dispensare poſſe, expreſſum eſt in c. 1. h. t. in 6. Imò ad Religiosos quod attinet, ii ipſo jure diſpensiſati censentur ad Ordines ſacros quoque ſuſcipiendoſ: c. 1. diſt. 56. c. 1. h. t. eſt enim Monachalis vita ſic honesta, ut omnem humanam maculam detergat, teste Imperatore in prefat. ad uovel. 5.

Alia

32 Alter Effectus est, quod illegitimi arcean-
tur à beneficiis Ecclesiasticis. c. 7. & 20. de
Elect. c. 1. & fin. h.t. Et quanquam per in-
gressum Religionis ipso jure reddantur habi-
ties ad SS. Ordines suscipiendos, tamen ad be-
neficia curata & dignitates non habilitantur.
d. c. 1. ubi Panorm. n. ult. Barb. n. 3. Nec
refert, an defectus natalium sit publicus, an
occultus: nam etiam occultus hanc irregu-
laritatem inducit per c. 10. §. persona de Renun-
tiat. ibi: quem subjecere non potuit.

33 Quid si ergo defacto contingat illegiti-
mum, qui putabatur legitimus promoveri?
Hic distinguendum est inter Ordinationem &
electionem: Ordinatio enim erit valida, &
imprimet characterem, quippe nulla irregu-
laritas per se sola irritat ordinationem quod ad
substantiam, modò in aliis sint servata sub-
stantialia Sacramenti. Barb. f. E.U. l. 1. c. 33.
n. 165. Impeditur tamen executio ministerii
& exercitium Ordinum, donec super impe-
dimento dispensemetur. Beneficium quoque
Ordinato irregulari conferri non potest; quin
collatio actu facta est ipso jure nulla, secun-
dum Covarr. in c. alma mater. p. 1. §. 7. n. 1.
& communiorum sententiam: quamvis etiam
nonnulli teneant, non esse ipso jure irritam,
sed irritandam. Quod ad electionem, explo-
ratum est; eam de illegitimo factam, ipso
jure invalidam esse. d. c. 7. de Elect. Et hoc
verum est, licet defectus natalium sit occul-
tus. Text. & Gloss. in d. c. 20. Eod. aut etiam
ab ipso illegitimo ignoratus: quia decreta ir-
ritantia, & impedimenta Canonica non de-
pendent à scientia alicujus, ut communiter
tradunt DD. & probatur ex e. 1. de Concess.
prab. in 6. Confer, quae diximus in Tit. de
Elect. n. 28. & in Titul. de Aestate & qualit-
num. 10.

Tertio Effectibus defectus natalium accen-
sere possem, quod sine legitimo matrimonio
nati sequantur statum, & conditionem matris.

l. 19. & 24. ff. de Statu Hom. quod ex dam-
nato complexu geniti à Parentibus suis hære-
des institui nequeant. Novel. 89. c. fin.
& plura alia; quæ hic loci attingere non
vacat.

TITULUS XVIII.

De Servis non ordinandis, & eorum manumissione.

SUMMARIA.

- 1. Servitus definitio. 2. & origo.
- 3. 4. s. Ex quibus causis servitus nascatur?
- 6. 7. Serborum nomine qui veniant?
- 8. Servitus effectus.
- 9. 10. Cur servi ordinari prohibeantur?
- 11. Quid juris, si servus defacto ordinetur?

Hoc t. agitur de impedimento condi-
tis, seu statutis personæ, quod est servitus.
§. I.

Definitur Servitus, quod sit constitutio ju-
ris gentium, quæ quis dominio alieno contra
naturam subjecitur. §. 2. Inst. de Jure person.

§. II.

Causa efficiens est vel remota, vel proxima.
Remota est Jus gentium, à quo totam suam
essentiam habet. c. 9. diss. 1. & princ. Inst.
de Liberinis. Neque obstat §. 4. Inst. de Ju-
re person. ubi dicitur, servos etiam jure Civili
fieri: etenim distinguendum est inter servi-
tutem ipsam, & modos eam constituendi,
servitus ipsa est originaliter & essentialiter
juri gentium; sed modi illam constituendi
alii à Jure Gentium prodiit sunt, alii à Jure
Civilis. d. §. 4. Proxima sunt modi constituti-
vi servitus, qui plures.

Primus est Nativitas. d. §. 4. Sic, qui na-
scitur ex matre, quæ toto uteri tempore ancila
fuit: servus nascitur. l. 5. §. 1. ff. de Statu Hom.
Ratio est: quia partus ventrem, id est, statum,